

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΙΔΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαρῆς,
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ. — "Ακου μωρὲ τεμπελχανᾶ
ποῦ θὰ σοῦ πῶ τὸ Λάζαρο·
τὸν ἤξερες τὸ Σουπιονᾶ
ποῦτιαν στὸ ξυλοπάζαρο;

Γ. — Προχτὲς τὸν ἐξεπλέρωσα πὼπῆρα μιὰ παδέλα.

Μ. — Αὐτὸς λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος μάθε πῶς εἶχε τρέλλα

Γ. — Ἐγὼ δὲν ἐκατάλαβα καθόλου πῶς τοῦ λείπει.

Μ. — Αὐτὸς ἠπείλει πρὸ πολλοῦ τὸ δήμαρχο τὸν Πίπη
μὰ ποίους λόγους εἶχανε γιὰ νὰ τὸν φοβερίζῃ
νὰ βρῆς τὸ Βάσο νὰ στὰ πῇ πῶκεῖνος τὰ γνωρίζει.

Γ. — Πῶς μποροῦσε τὰ μυαλά του νὰ μὴν ἦτανε σωστά
ποῦτιανε συνδρομητὴς μου καὶ μ' ἐπλήρωνε μπροστά!

Μ. — Παραδέχομαι πῶς μ' ὅλους ἴσως νᾶτανε καλὸς
ἀλλὰ βλέπωντες τὸν Πίπη ἐγενώτουνε κουρλός.

Γιὰ τὸ δήμαρχο μονάχα τοῦ περνοῦσε μιὰ ἰδέα
ὁπωςδήποτε σπουδαία,
ἢ ὅποια, λέν' οἱ ὄροι οἱ ἐπιστημονικοὶ
ἔθετε τὸν δήμαρχόν μας ἐν κινδύνῳ διαρκεῖ.

Οὕτως ἐχούσης τὸ λοιπὸν τῆς ἀνισοροφίας
— ἡ ἔδρα τῆς ὁποίας

καθὼς γνωρίζεις κάλλιστα

ἐνταῦθα θεωρεῖται

καὶ ὁσημέραι μάλιστα

ἐπισημοποιεῖται —

ὁ δήμαρχος ἐφρόντισε καθὼς ἐκεῖνος ξέρεῖ
καὶ φρενολόγον ἱατρὸν ἐπίτηδες νὰ φέρῃ

καὶ μέσα ἔχων ἱκανὰ

ἐξ ὅλων τῶν σημείων,

ἀπέδειξε τὸ Σουπιονᾶ

γιὰ τὸ φρενοκομεῖον

καὶ δίχως μεγαλείτερον νὰ γένῃ φασαρία
τὸν ἔστειλε στὴν Κέρκυρα μὲ πρώτη εὐκαιρία.

Γ. — Ἐλα λοιπὸν μωρὲ Μαρῆ νὰ ῥίξουμε τὸν τόκο
ποῖον ἀπὸ μᾶς ὁ δήμαρχος θὰ στείλῃ στὸ Σαρόκο.
Καὶ σὺ τὸν ἐφοβέρισες κι' ἐγὼ τὸν ἐφοβέρισα
ποῦ μοναχὰ καλλιεργεῖ
τῆς συνοικίας του τὴ γῆ
κι' ἀφήνει τ' ἄλλα χέρισα.

Μόνον αὐτὸν βιάστηκε στὴν Κέρκυρα νὰ στείλῃ;

Αὐτὰς τὰς ὥρας τὰς δεινὰς

μήπως καθὼς ὁ Σουπιονᾶς

δὲν εἶναι κι' ἄλλοι χίλοι;

Γι' αὐτὸ τὸ εἶδος εὐτυχῶς ὁ τόπος εἶναι γόνιμος;

ὅλοι χρωστοῦν τῆς Μιχαλοῦς·

κι' ἂν μέσα σ' ἐκατὸ τρελλοῦς

ὑπάρχει κι' ἓνας φρόνιμος,

δὲν θὰ μποροῦσε ποτὶ τὰ φρονιμαῖα μόνος

ὑποτελῶν ἐξαίρετον τοῦ γενικοῦ κανόνος!

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΝΕΟΤΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1Σ4Υ1420105

Ένας μονάχα νὰ κλειστῇ κι' ὄχι μὲ μίας ὅλοι !
 Ἡ λὲς πῶς ἓνας Σουπιονᾶς ὑπῆρχε στ' Ἀργοστόλι ;
 Στιῶν μεγαθύμων τὴν κλεινὴν καὶ θάλλουσαν πατρίδα
 τίς ἐγεννήθη ἄνθρωπος ποῦ νὰ μὴν ἔχη βίδα ;
 Τὸ Σουπιονᾶ τὸν ἔστειλαν στὴν Κέρκυρα νὰ πάη,
 τρελλὸ ποῦ δὲν ἀρχίνησε ἀκόμα νὰ χτυπάη,
 μ' αὐτὸν τὸ Μίκιο τὸ Μπασιᾶ μὲ τῆς ἐφημερίδες,
 σὰν εἶναι στὴ ζοχάδα του πῆγες ποτὲ τὸν εἶδες ;
 Τὰ μάτια του, μωρὲ Μαργῇ, τὰ κάνει σὰ μπομπόλους
 κι' ὅσοι βρεθοῦν στὸ μαγαζὶ τοὺς βγάνει ὄξου ὅλους !

×

Μὴ δὲν ἔχω ὑποψία,
 ὁμιλοῦντες φιλικῶς,
 καὶ γιὰ τὸν Ἀντισσηφία
 πεῦναι τόσο νευρικός ;

Ν' ἀρχινήσης ἀπ' τὸ Πόντε ὡς νὰ πᾶς στὸ Λαζαρέτο,
 θαῦρης χίλιους νὰ ζητᾶνε γιὰ τὴν Κέρκυρα μπιλιέτο.

×

Σήμερα εἶν' ὁ Σουπιονᾶς κι' αὔριο θάναί ἄλλος·
 φόβος ὑπάρχει πάντοτε καὶ κίνδυνος μεγάλος
 γιὰ κεῖνον ποῦ κατηγορεῖ τὸν δήμαρχον τοῦ τόπου.

Μ. — Τί μοῦ τὰ λὲς ἐμένανε ; Νὰν τοῦ τὰ λὲς τοῦ Πόπου.

×

Γ. — Μὲ σκέψι βλέπε περισσὴ
 τοῦ Σουπιονᾶ τὸ πάθημα
 καὶ τώρα πρόσεχε καὶ σὺ
 καὶ νὰ σοῦ γείνη μάθημα

καὶ κατὰ Πίπη ἄλλοτε μὴν ξαναβγάλης λόγο·
 γιὰτὶ ἀμέσως ἐνεργεῖ καὶ φέρνει φρενολόγο
 καὶ γράφεται ἡ τρέλλα σου σ' ἓνα χαρτὶ ἐπίσημο
 καὶ στὴν ὥραία Κέρκυρα θὰ πᾶς καὶ σὺ γιὰ κλείσιμο.

×

Τέσσερα νᾶν τὰ μάτια σου· τ' αὐτιά σου νᾶναι δέκα·
 μὴ γελαστῇς καμμιὰ φορὰ
 καὶ τὸ φωνάξης φανερά
 πῶς εἶσαι μὲ τὴ Μέκα,
 γιὰτὶ βεβαίως κι' ἀσφαλῶς
 ἀποκηρύττεσαι τρελλὸς

κι' ὁ δήμαρχος ποῦ γιὰ τρελλοὺς καθόλου δὲν διστάζει,
 κατεπειγόντως προσκαλεῖ γιатρὸ καὶ σ' ἐξετάζει.

×

Τὸ πάθημα τοῦ Σουπιονᾶ
 καλὰ στὸ νοῦ σου βάρτο,

μὴ φέρουν τὸ γιатρὸ ξανά
 καὶ βρῇ καὶ σένα σκάροτο.
 Ὅλα τὰ φρόρα ν' ἀγαπᾶς
 καὶ νὰν τὰ λὲς ὥραϊα,
 νὰ μὴ σὲ στείλουνε νὰ πᾶς
 τοῦ Σουπιονᾶ παρέα.

×

Τὸν Κοσμετᾶτο, βρὲ Μαργῇ,
 κανεῖς νὰ μὴν κατηγορεῖ

οὔτε καὶ νὰ ἐκφράζεται γι' αὐτόνε μ' ἀνευλάβεια
 ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς δειναῖς ποῦ τρέχει φρενοβλάβειά
 κι' ὁ Δῆμος στὸ δυσάρεστον εὐρέθηκε σημεῖον
 ν' ἀνοίξῃ δοῦναι καὶ λαβεῖν μὲ τὸ φρενοκομεῖον.

×

Καμμιὰ δουλειὰ δὲν ἔχουμε νὰ κάνουμε κουβέντα
 ἂν ἔπρεπε νὰ φυτευθῇ ἀλιφασκιά ἢ μέντα,
 ἢ ἂν τὸ Δικαστήριον δὲν ἔπρεπε νὰ πέσῃ·
 τώρα κανένα δὲν μπορείς νὰ πῇς πῶς δὲν σ' ἀρέσει,
 διότι ἂν τὸν δήμαρχον ἴδουν πῶς κατατρέχεις,
 ἀμέσως φέρνουν τὸ γιатρὸ νὰ πῇ πῶς κάτι ἔχεις.

×

Μήπως κι' αὐτὸς ὁ Καμπανὸς, ἐν Μέκα περιώνυμος,
 δὲν διατρέχει κίνδυνον ἂν δὲν καθήσῃ φρόνιμος ;

Τώρα π' ἀσθένεια τοῦ νοῦ
 βγῆκε καὶ πέρνει φόρο,
 φοβοῦμαι καὶ τοῦ Καμπανοῦ
 μὴ στείλουν τὸ δετόρο,

πῶχει καὶ τὸ ἀτύχημα νὰν τότε λένε Γιάννη
 καὶ ἡ ἀρρώστια στ' ὄνομα πολὺ ἐνκόλως πιάνει !

×

Μὰ κι' ὁ Βλαχούλης βρὲ Μαργῇ, ὁ φίλος μας ὁ Φώτης !
 γενναῖος καὶ πιστότατος τῆς Μέκας στρατιώτης,
 πρέπει νὰ μὴν πολυμιλεῖ διὰ τὸ δημαρχεῖον
 ἀφοῦ νοικιάζει κάμαρες εἰς τὸ ξενοδοχεῖον
 κι' εἶν' εὐκόλο νὰ στείλουνε γιатρὸ ταξειδιώτη
 νὰ πιάσῃ ὅπωςδήποτε κουβέντα μὲ τὸ Φώτη !

×

Θὰν τοῦ τὸ πῶ τοῦ Καμπανοῦ, τοῦ Φώτη καὶ τοῦ Πόπου
 πῶς νὰ προσέχουνε πολὺ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ὅταν διέτρεξε τοὺς μὲλῃ

διὰ πλαγίου τρόπου.

Μ. — Ἀλλὰ καὶ τοῦ Φραγκόπουλου τοῦ Σταύρου νὰ συζητήσῃς
 πῶς πλέον δὲν χρειάζονται καθόλου συζητήσεις

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

περὶ διακοσμήσεως κακῶς ἐνεργουμένης,
τώρα ποῦ σῶζεται γιατρός ποῦ δὲν τὸν περιμένεις.

×

Γ. — Πολλοὶ μ' ἐφοβερίσανε κι' ἐμένα τὸν καῦμένο
καὶ μοῦπαν τὸ κεφάλι μου πῶς θὰ βρεθῇ σπασμένο
καὶ τρέλλα δὲν ὑφίσταται στὸν κόσμον πρὸ μεγάλη
ἀπὸ τὰ σπάση ἄνθρωπος ποιητικὸ κεφάλι!
Πολλοὶ κι' ἐμένα μ' ἀπειλοῦν χωρὶς κανένα λόγο
καὶ βλέπω μὲς τὸν ἵπνον μου πῶς ὅλο μὲ σκοτώνουνε.
Ἄλλὰ δὲν ἔχω τὰ λεπτὰ τὰ φέρω φρενολόγο
καὶ οἱ τρελλοὶ γλυττώνουνε!

×

Τί εὐτυχὴς ὁ δήμαρχος θανάμενος νὰ στείλῃ
νὰ φέρῃ ἐπιστήμονα γι' αὐτὸν ποῦ τὸν ἡπείλει,
καὶ δι' ἐμὲ ποῦ μ' ἀπειλεῖ ψαρμίας σπανδαία,
ποτὲ αὐτὸς ὁ δήμαρχος δὲν ἔτρεπε τὴν ιδέα
γνωρίζοντας πῶς μ' ἔφαγε τῆς νόσου τὸ σαράκι
νὰ βγάλῃ ἕνα ψήφισμα νὰ πάω στὸ Λονδίνο!

×

Μ. — Τώρα λοιπὸν κι' ὁ Σουπιονᾶς εἶναι καλὰ κλεισμένος
κι' ὁ δήμαρχός μας εὐτυχῶς πολὺ ἀσφαλισμένος.
Ἄλλ' ὁ τρελλὸς εἶν' ἀρὰ γε καμμιὰ ἐλπίς νὰ γιάνῃ
ἢ ὅαν' κλεισμένος ἔδεκε ὡς ὅτου νὰ πεθάνῃ;

×

Γ. — Λυποῦμαι καὶ μελαγχολῶ
ὅταν θυμῶμαι τὸν τρελλὸ
ποῦ θᾶν' κλεισμένος δίκαια μέσα στὸ ζουρλοκέλι
ὅσο ἡ μυῖρη μοῖρα του παρὰ φρονα τὸν θέλει
ἀλλὰ συγχρόνως καὶ γελῶ
ὅταν θυμῶμαι τὸν τρελλὸ
ποῦ καὶ νὰ φρονιμένη,
δὲν θὰ μπορῇ ὁ δήμαρχος ποτὲ νὰ τὸ πιστέψῃ!

×

Δὲν θὰ μοῦ πῆς τὴν ἀφορμὴ τῆς τρέλλας του;
Μ. — Βουβάσου!

Αὐτὰ εἶναι καθήκοντα τοῦ γραμματέως Βάσου.

Πῶς ὁ τρελλὸς τρελλάθηκε
καὶ ἄρε σβῦσε χάθηκε
ὡς ἀστραπὴ ταχεῖα,
πληροφορίαι δίδονται παρὰ τῇ Δημαρχίᾳ!

×

Γ. — Αὐτὸς ὁ νοῦς μας τί δὲν γεννᾷ!
Τὸν κακομοίρη τὸ Σουπιονᾶ!

Νὰ τὸν νομίζεις καθ' ὅλα φρόνιμον
κι' ἐν τούτοις νᾶχῃ ἰδέαν μόνιμον!
Κι' ἡ μονιμότης τῶν ιδεῶν του
νὰ ἐκφοβίσῃ τὸν δήμαρχόν του
καὶ νὰ τὸν στέλλῃ ν' ἀποτρελλαίνεται!

Μ. — "Ετο' εἶν κόσμος! Ἀλλοιῶς δὲν γίνεται!

×

Τοῦ Σουπιονᾶ τὴν σύλληψιν ἀντιληφθεὶς ὁ Γρήσας
εἶπεν εἰς φίλους μερικόνους
ὀλίγον τι ἐκκεντρικόνους,
« δὲν ξαναβγαίνω, κύριοι, περίπατο μαζί σας! »

×

Τοῦ Σουπιονᾶ τὴν σύλληψιν πῶγεινε μέσ' τὸ δρόμο
μὲ δέκα χωροφύλακες, καὶ μὲ τὸν ἀστυνόμο,
τόσο καλὰ καὶ γλήγωρα τὴν εἶχαν ἐνεργήσει
π' ὁ Κατραβᾶς δὲν πρόφθασε νὰ τὴν φωτογραφήσῃ!

×

Γ. — Ἐκαμε λοιπὸν μαράχος πιστοποιήσιν φρενῶν
Μιταντοῆς ὁ φρενολόγος ἀφίχθεις ἐξ Ἀθηνῶν;
Μ. — Μιταντοῆς, Ἀλιβυζᾶτος, μὲ τὸ Νίκο τὸ Ραζῆ
τοῦ τρελλοῦ τὸ πασαπόρι τὸ ὑπέγραψαν μαζί!

×

Κι' ὁ τρελλὸς ποῦ ταξειδεύει μ' ἔξοδα δημαρχικά,
καὶ διὰ χωροφυλάκων
ὁδηγῆθ' ἐκὼν ἄκων
εἰς τὴν νῆσον τῶν Φαιάκων
γὰ νὰ βοῇ τῇ Ναυσικᾷ,
φρονιμεύει καὶ μᾶς λέει « ὅλοι, σκάρτοι καὶ σωστοί,
τρέμετε τὸν Κασμετάτο ὅτι φοβερὸς ἐστὶ! »

— × × × × —

ΚΑΙ ΟΜΩΣ

=

Ὡστόσο μ' ὅλη τὴ μαυρίλα
καὶ μ' ὅλα τὰ ἐθνικά μας περισσεύματα
καὶ μ' ὅλη μας τὴ λέρα καὶ τὴ νίλα
καὶ τῶν μεταναστῶν μας τ' ἄγρια δρώματα,
καὶ τοὺς προβιβασμούς τῶν στραταρχῶν
καὶ σῆψι τῶν σωμάτων καὶ ψυχῶν,
καὶ μ' ὅλους τῆς Βουλῆς μας τοὺς φωστῆρες
καὶ χίλιες ἄλλες δυὸ κακὲς μας μοῖρες,
Σ' ἐμᾶς ὡστόσο τρέχει κι' ὁ Γουλιέλμος,
Σ' ἐμᾶς κι' ὁ Ἐδουάρδος τῆς Ἀγγλίας,
Σ' ἐμᾶς κι' ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας
Καὶ τέλος εἶν' ὁ κόπος μας ὁ ἔρμος,
μὲ ὅλες τὰς κατὰρες καὶ τὰς μπόρες,
τοῦ βασιλῆως ἡ ζωὴς.

— × × × × —

ΜΕΤΑΣΤΑΣ

Ὅρκους φρικτούς τῆς ἔκτα πῶς στήν ψυχὴ μου πλέει
ἢ θεοπεσία τῆς μορφῇ κι' αὐτὴ δειλὰ μοῦ λείει
μῶρτζίζεσαι πῶς μ' ἀγαπᾷς μὰ γὰρ δὲν σοῦ πιστεύω
καὶ ἐπὶ τέλους δὲν μπορῶ τῆς μέρες ποῦ νηστεύω
καὶ Τετραδοπαράσκευα δὲν τρώγω οὔτε λάδι,
γὰρ τρώγω τὰ πασχαλινὰ φιλιὰ σου σὺ οὐ σκοιάδι.

×

Ὁχ ναί, τῆς εἶπα, δέχομαι ἐρατεινὴ μου φίλη,
γὰρ μὴ φιλῶ νηστήσιμα τὰ ῥοδιὰ σου χεῖλη,
ἀλλ' ἅμα φθάσ' ἢ Πασχαλὰ ἐλπίζω γὰρ μ' ἀφήσης!

Οὔτε καὶ τότε δὲν μπορῶ

μοῦπε μὲ γέλιο τρυφερό·

φοβοῦμαι μὴ γενῆς Θωμᾶς γὰρ λὲς γὰρ ψηλαφήσεις!

Φλάκ-Φλούκ.

ΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΜΗΝΙΑΤΗ

Σήμερον τὴν ὀγδόην πρωϊνὴν περίπου ἐτελέσθησαν τὰ ἀποκαλυπτῆρια τοῦ ἀνδριάντος **ΗΛΙΟΥ ΜΗΝΙΑΤΗ** ἐν Ληξουρίῳ μετὰ μεγάλης ἐπισημότητος. Ὁ κ. Χαράλαμπος Ἀθάσταγος κατὰ διαταγὴν τοῦ προϊσταμένου τοῦ δημάρχου κ. Χαριτάτου ἀπέσυρε τὸ κάλυμμα καὶ ἔλυσε τὰ σχοινία μετὰ μεγάλης ἐπιτηδειότητος καὶ ἐνθουσιασμοῦ· ὁ δὲ κ. Μ. Φερεντίνος Τζανάτος, εἰδικὸς περὶ τὰ τοιαῦτα, αὐθωρεὶ ἀπέπλυνε τοῦ ῥύπους τοῦ μαρμάρου μετὰ σάπωνος.

Ἡ τελετὴ ἐπέτυχε πληρέστατα. Ἀφ' ἐνὸς ἡ μεγάλη συρροὴ τοῦ πλήθους ἀφ' ἐτέρου οἱ ἀπαγγελλθέντες λόγοι τῶν διαβατῶν καὶ τὸ σχοινὶ μὲ τὸ σαποῦνι ἅτινα ἐβάσταζεν ὁ κ. Ἀθάσταγος μετὰ μεγάλης κατανύξεως καὶ εὐλαθείας ἐν μέσῳ τοῦ μοναδικοῦ διὰ τὴν ποικιλίαν ἀνθρώπων ὑπὸ τὸν ψίθυρον τοῦ πνέοντος γρέου, ἀπετέλεσαν μαγικὸν θέαμα.

Ὅτι δὲν προσεκλήθησαν αἱ ἀρχαὶ τῆς νήσου καὶ ἄλλα ἐπιφανῆ πρόσωπα εἰς τὰ ἀποκαλυπτῆρια, τοῦτο ὑπεραρκούντως ὁ κ. δήμαρχος δικαιολογεῖ, καθόσον τὰ παρὰ διαφορῶν ἀποσταλέντα χρήματα δὲν ἐπῆρουν πρὸς τόσον μεγαλοπρεπὴ καὶ πομπώδη τελετὴν.

Ἡ παρὰ τοῦ Δ. Συμβουλίου διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ πρὸς διακανονισμόν τούτων, παρακαλεῖται γὰρ γνωρίσῃ εἰς τὸ κοινὸν πόσα χρήματα εἰσεπράχθησαν, πόσα καὶ εἰς τί ἐδαπανήθησαν καὶ ἂν ἔλαβε μέρος ἐνεργὸν εἰς τὰ τελεσθέντα ἀποκαλυπτῆρια.

Ληξούριον, 9 Ἀπριλίου 1907.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Δ. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ.

Ἀφίχθησαν ἐξ Ἰνδιῶν οἱ ἀγαπητοὶ συμπεῖται κ.κ. Κλεάνθης Πανᾶς, Ἰωάννης Δρόσος, Εὐσταθίος Ἰγγλέσης καὶ Σταῦρος Κοκκόλης.

Καὶ πάλιν ἀναγράφομεν πρὸς γνῶσιν τῶν κυρίων, οἱ μεγάλῃ συλλογὴν καὶ πλοῦτον κασμηρίων διὰ ῥαφὴν βαρινῶν καὶ ἄλλων ἐνδυμάτων, μοναδικῆς ποιότητος καὶ στερεῶν χρωμάτων, ὁ Μαραράγκας ἔλαβε ὁ ῥάπτῃς μας ὁ μόνος αὐτὸς ποῦ σ' ὅλους ἔρραψε τὰ ῥοῦχα τοῦ χειμῶνος κι' ἔμειναν ὅλοι ἐντελῶς κατενχαριστημένοι.

Ἐκεῖ λοιπὸν γὰρ φορεσιὰ καθέναν ὡς πηγαίη.

Εἰς τὰ καταστήματα Ἀνδρ. Λυκούδη (οἰκία Κομποθέκρας) εὐρίσκονται ἅπαντα τὰ εἶδη φιλικῶν μὲ μεγάλῃ ἐκπτώσιν τιμῶν. Τελεία συλλογὴ καρτῶν. Δαντέλες κεντήματα, νήματα, ὑφάσματα καὶ ἀρώματα. Εἰς τὸ τμήμα τοῦ παντοπωλείου, ὅλα τὰ ἀποικιακά εἰς λίαν εὐθηνὰς τιμὰς.

Βαφὴ αὐγῶν ἀγγλική, πωλεῖται εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον Νικολάτου.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΣ

Ἀτμοπλοῖα ΑΥΣΤΡΟ—ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ.

Τὸ ἀτμόπλοιο **ΦΡΑΝΤΣΕΣΚΑ** ἀναχωρεῖ τὴν 23 Ἀπριλίου 1907 ἡμέραν Δευτέραν ἐκ Πατρῶν, κατ' εὐθείαν διὰ Νέαν Ὑόρκην καὶ ὅλας τὰς πόλεις τῆς Β. Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ.

Διὰ εἰσιτήρια καὶ πᾶσαν πληροφορίαν παρὰ τῷ κ. Παν. Χ. Χαράκτῃ.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσὸν, ἀποδοτέας εἰς ὥρισμένην προθεσίαν ἢ διαρκεῖς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1/2	τοῖς 100	διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν
2	»	»	» 1 ἔτους
2	1/2	»	» 2 ἐτῶν
3	»	»	» 4 ἐτῶν
4	»	»	» 5 ἐτῶν

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται τῇ ἐκλογῇ τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαί ἢ ἀνώνυμοι.

ΣΙΔΗΡΑ ΣΙΔΗΡΩΜΑΤΟΣ ΔΙ' ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Τελειοτάτου συστήματος. Ἐγγυημένη δαπάνη 6 λεπτά καθ' ὥραν. **KAMINETA** χωρὶς φυτίλι ἀπὸ 2 δραχμὰς μέχρι 30. Παρὰ τῷ Πρακτορείῳ Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας οἰνοπνευμάτων. (Παλατὰ Μοιραρχία.)

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΥΠΟΙΣ «ΔΕΟΝΤΟΣ» Ν. Η. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.